בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', ז' בחשון תשס"ז (29 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

הדף היום, ז' בחשון, שונה במקצת מקודמיו.
אמנם, הנושא הוא לכאורה – גשם, אבל מזווית אחרת לגמרי (בלשון המעטה!)

"והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן. ... ויאמר אלוקים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ." [בראשית ח' 14,17]

לפני מספר שנים, העלינו על הדף הרעיון הנפלא של הרב שמשון רפאל הירש על אודות אות הקשת לבין משמעותה לדורי דורות. בין דבריו, הוא אומר:

= ...עלינו להבין את הקשר שבין האות ובין משמעותה. המפרשים הלכו כאן בדרכים שונות. ...הקשת ארוגה מאור ומים. האור מתגלה בעיצומו של הענן, המשפיע חיים ומוות. ... אך אולי יש קשר הדוק עוד יותר בין גווני הקשת לבין כל האמור עד כה. הן זו תהיה הנהגת ה' מכאן ואילך: רבות ומגוונות הדרכים להתפתחות המין האנושי; אך ה' לא יגזור כליה על האדם. אלא, יחנכנו לקראת המטרה האלוקית – על יסוד השוני ורבגוניות בני האדם. והנה, זו כל עצמה של הקשת: היא קרן אור אחת מלאה וטהורה, השבורה לשבעה גוונים – מן הקרן ה**אדומה** הקרובה אל האור ועד לקרן ה**סגולה** הרחוקה מן האור, ומתמזגת עם האופל. אך, **כל הגוונים הם אור**, והם מצטרפים לקרן לבנה אחת, המאירה במלוא טהרתה. וכך נרמז לנו: כל הרבגוניות של הנפשות החיות, מנפש האדם ה"**אדום**", החסר מעט מאלוקים, ועד לנפש ה**כהה** של תולעת רומשת – כולן נפש חיה בכל בשר. ומעל לכל – כל ריבוי הגוונים של נפש האדם, מן האדם הרוחני המאיר באור הרוח ועד לאדם המגושם, שאור ה' בו מעומעם – כולם מחוברים אל החיים, וה' פורש עליהם את סוכת שלומו. בכולם שבירת קרן אור של רוח ה'; וגם כהי הרוח, המרוחקים מן האור – בני האור הם.

לדברים אלה, הוספתי:
ונוסיף עוד רעיון – את קרן האור הלבנה הנ"ל ניתן ליצור אך ורק ע"י התמזגות של **כל הגוונים ביחד**. אם אף חסר אחד מהם, אזי האור הנוצר אינו מושלם, אינו לבן. בכדי שעם ישראל יוכל להיות "אור לגוים", אנחנו – כל העדות בעם ישראל ללא יוצא מן הכלל - צריכים להתחבר יחד. באותה אות – הקשת בענן – אין אף גוון נמחק, נשמט. אין החיבור בא ע"י מחיקת התרומה הסגולית של גוון כלשהו; אדרבא – רק ע"י שמירת הזהות הסגולית של כל אחד ניתן ליצור את האור הלבן, האור המושלם.
"וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו כֵּנס מִירכתי הארץ..."

הפעם, אנחנו מבקשים להגשים רעיון זה בתרשימים המצ"ב:

בתמונה הראשונה, אנו רואים תופעה מוכרת: קרן אור לבן (!) שנשברת במנסרה, ומתקבלת קשת הגוונים:

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ז' בחשון תשס"ז (29 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בתמונה 2, מוצגת השערה על ייתכנות ההדדיות של תופעה זו - משהו נגד האנטרופיה, דהיינו "התכנסות" הגוונים חזרה לקרן אור לבן, באמצעות מנסרה שנייה. לפי ההנחייה שקיבלתי מהמתמצאים בתחום, התכנסות כזאת, כיוון שהיא "אנטי-טבעית", תתרחש אך ורק באמצעות השקעה של אנרגיה נוספת – ולכן מיקמנו עדשה מְכַנֶסת בין 2 המנסרות:

תמונה 3 מראה אותו הדבר, אלא הפעם נמצא בין 2 המנסרות 'פילטר' שמסוגל לבלוע אחד או יותר מאורכי הגל השונים, אך לצורך ההדגמה, אינו מופעל עדיין.
בתמונה 4, אנו רואים את הפילטר מופעל, ולצורך העניין, התרשים מראה שהגוון ה**ירוק** נבלע ויתר הגוונים "ממשיכים את דרכם" להתכנסות דרך המנסרה השניה. אלא - הפעם, לא תתקבל קרן אור אחת, אלא משהו אחר, ובוודאי לא יהיה ה'אור' לבן...!

ונשאלת השאלה: היאך נוכל להיות **אור לגויים**, אם איננו מאוחדים בעצמנו? אם אין התכנסות בין הגוונים השונים שבתוך עם ישראל? ואין להבין מכך, שצריכים אנו להיות דומים אחד לשני – אדרבה, חייבים להיות שונים זה מזה, אחרת אין יצירת אור לבן. אך כפי שהגדרנו לעיל, צריכים להשקיע אנרגיה בכיוון הזה, בבניית שלום בתוך העם קודם. השלום בינינו לבין הלא-יהודי ממילא יבוא – כולם נמשכים לאור לבן...

וכדי לתת ביטוי ממשי לרעיון, ידוע שעם ישראל החל להזכיר את גבורות ה' כבר בשמיני עצרת, כאשר הוספנו לתפילת ה'עמידה' את המלים, "משיב הרוח ומוריד הגשם". אך חיכינו עכשיו שבועיים ימים לפני שהתחלנו היום, ב-**ז' חשון**, לשאול את ה' לגשם, "בָּרְכֵנוּ" [נוסח ספרדי], ו"ותן טל ומטר לברכה" [בנוסח אשכנז]. הסיבה להמתנה: "לתת זמן מספיק לאחרון שבישראל, מעולי הרגלים, להגיע לנהר הפרת", עד שיתחילו הגשמים לרדת באופן רציני.
כלומר, **כל העולם היהודי מחכה 14 יום עד שיהודי אחד** יספיק להגיע לביתו! [היום אולי היינו מסבירים את ההמתנה בכך שהעולה, אחרי שטעמו את טובת ארץ-ישראל בימי החג, צריכים לטוס הביתה, לארוז את המזוודות, למכור את הבית ולחזור לכאן ולהתיישב בביתו החדש-ישן, כי הרי הארץ היא נקודת המוצא של כל יהודי - עד שיתחילו הגשמים לרדת!]
אם נוהג זה שנמשך 2000 שנה אינו אחדות – מה כן...?

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל